

סדר עטיפת טלית מצויצת בתכלת או בלבן בלבד

ברכי נפשי את-י' א-י' ו-י' א-י' להי גדלת מאד הוד והדר לבשתי:

עטה-אור פשולמה נוטה שמים פריעה:

[לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו, לינדא שם י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא.]

הריני מכון לעשות נחת רוח לבורא ותברך שמו,

ולהכריע את עצמי, ואת כל ישראל, ואת כל העולם לכף זכות.

נהריני עומד להתעטף בטלית מצויצת לקים מצות ציצית, ככתוב בתורה:

"ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על-ציצת הפנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת",

וכדי שאזכור את כל מצוות ה' ואעשה אותן,

כמו שכתוב: "וראייתם אתו, וזכרתם את-כל-מצות י' ונעשיתם אתם",

וכדי שאזכור את אדון העולם ואהבתו הנצחית לעמו,

כשהציץ על בתי אבותינו במצרים להצילם בכלותו כל בכורי מצרים,

וכשקרע לנו את ים סוף וכלה בתוכו כל חיל מצרים,

כנרמז בכתוב: "למען תזכרו..."

אני י' א-י' להיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לא-להים אג' ו-י' א-י' להיכם".

ואקדש כל איברי ומחשבותי לעשות רצון בוראי,

כמו שכתוב: "למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לא-להיכם".

וכשם שאני מתעטף בציצית, כן תתעטף נשמת ירמ"ח איבריך ושם"ה גידיה באור הציצית העולה תר"ג.

וכשם שאני מתכסה בטלית מצויצת בעולם הזה, כן אזכה לחלוקא דרבנן ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן.

ועל ידי מצות ציצית, ינצלו גופי, נפשי, רוחי, נשמת ותרפתי מן החיצונים,

והטלית תפרוש כנפיה עליהם, ומצילים "כנפיה יציר קפו על-גוונגליו ותרפה".

למי שזוכה ללבוש טלית מצויצת בתכלת:	למי שזוכה ללבוש ציצית בלי תכלת:
<p>ועתה, מודים אנחנו לפניך על שזכיתנו לקים מצות ציצית בשלמותה: תכלת ולבן. ויהי רצון מלפניך שתהא חשוכה מצות ציצית ותכלת לפניך פאלו קמתייה בכל פרטייה ודקדוקיה וכונותיה, ומר"ג מצוות התלויות בה. ויהי רצון שיזכרו כל עם ישראל לקים מצות ציצית ותכלת בשלמותה, וכשם שזכינו לחדוש התכלת בציצית כן נזכה במהרה לחדוש עבודת הפוגנים לבושי תכלת. אמן סלה.</p>	<p>ועתה, בעוונותינו הרבים, לא זכינו לקים המצוה בשלמותה, אבל גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ואנו משתוקקים לקים מצות ציצית ותכלת. יהי רצון מלפניך שתצטרף למעשה את רצוננו והשתוקקונו, ותהא חשוכה מצות ציצית לפניך פאלו קמתייה בלבן ובתכלת, בכל פרטייה ודקדוקיה וכונותיה, ומר"ג מצוות התלויות בה, אמן סלה.</p>

ויהיו נעים ו"ג א-להינו עלינו ומעשה רדינו פונגה עלינו ומעשה לדינו פונגהו:

[ברצוני לפטור בברכה זו, גם את הטלית קטן העטוייה לגופי, ובברכה זו תחול על כל משך לבישת הטלית, אך לאסר הסרתה, אצטרף לברך שוב.]

ברוך אתה ו"ג א-להינו מלך העולם,

אשר קדשנו במצוותיו וצונו להתעטף בציצית.

[לפי דעת ה"לבוש", כשלוש טלית בלי תכלת, יש לברך "בציצית" בשוא.]

מה ייקר חסדך א-להים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון:

גרונו מדשו ביתך ונחל עדגיה משקם:

כי יצמח מקור חיים בארץ נראה אור:

סדר עטיפת טלית מצויצת בתכלת

בְּרַכְיֵי נַפְשֵׁי אֲתֵיְלֵנּוּ יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הַיּוֹד וְהַדָּר לְבָשֶׁת:

עֲטֵה-אֹר פִּשְׁלָמָה נוֹטָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה:

[לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, לינדא שם י"ה ב"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא.]

הַרְיֵנִי מְכוּן לַעֲשׂוֹת נֶסֶת רוּחַ לְבוּרָא וְתַבְרָךְ שְׁמוֹ,

וְלִהְרִיעַ אֶת עַצְמִי, וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוּת.

וְהַרְיֵנִי עוֹמֵד לְהַתְעַטֵּף בְּטִלִּית מְצֻצָת לְקַיָּם מִצְוַת צִיצִית, כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה:

"וַעֲשׂוּ לָכֵם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגֵדֵיכֶם לְדַרְתְּכֶם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֵם לְצִיצִית",

וְכַדִּי שְׂאֲזַנְפוֹר אֶת כָּל מִצְוֹת ה' וְאֶעֱשֶׂה אוֹתוֹ,

כְּמוֹ שְׂכָתוּב: "וּרְאִיתֶם אֹתוֹ, וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ וְעַשִּׂיתֶם אֹתָם",

וְכַדִּי שְׂאֲזַנְפוֹר אֶת אֲדוֹן הָעוֹלָם וְאֶהְבְּתוּ הַנְּצַחִית לְעַמּוֹ,

כְּשֶׁהֲצִיץ עַל בְּתִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לְהַצִּילָם מִכַּלְאוֹתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,

וּכְשֶׁקָּרַע לָנוּ אֶת יָם סוּף וְכִלְהָ בְּתוֹכּוֹ כָּל חַיֵּי מִצְרַיִם,

כְּנֶרְמָז בְּכַתוּב: "לְמַעַן תִּזְכְּרוּ..."

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהַזִּיחַ לָכֵם לֹא-לֵהִימָם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם".

וְאֶקְדֹּשׁ כָּל אִיבְרֵי וּמְחֻשְׁבוֹתֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי,

כְּמוֹ שְׂכָתוּב: "לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעַשִּׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֹא-לֵהִימָם".

וְכִשְׁמֵ שְׂאֲנִי מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית, כֵּן מִתְעַטֵּף נַשְׁמַתִּי וְרַמ"ח אִיבְרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה מִרַנ"ג.

וְכִשְׁמֵ שְׂאֲנִי מִתְפַּסֵּה בְּטִלִּית מְצֻצָת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּךְ אֲזַכֶּה לְחַלּוּקָא דְרַבְנָן וּלְטִלִּית נְאֻה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגוֹן עֲדוֹן.

וְעַל יְדֵי מִצְוַת צִיצִית, יִנְצְלוּ גּוֹפֵי, נַפְשֵׁי, רוּחֵי, נַשְׁמַתֵּי וְתַפְלְתֵי מִן הַחִיצוֹנִים,

וְהַטִּלִּית תִּפְרוֹשׁ כְּנֶפֶסָה עֲלֵיהֶם, וְתַצִּילֵם "כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִזּוֹ עַל-גּוֹזְלָיו וְרַחֵף".

וְעַתָּה, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ עַל שְׂזַנְפִּיתָנוּ לְקַיָּם מִצְוַת צִיצִית בְּשִׁלְמוּתָהּ: תְּכַלֵּת וְלָכֵן.

וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה מִצְוַת צִיצִית וְתַכְלֵת לְפָנֶיךָ

כְּאֵלוֹ קִימַתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכַוְנוּתִיָּה, וְתַרְנ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ.

וְיֵהִי רְצוֹן שְׂזַנְפוּ כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְקַיָּם מִצְוַת צִיצִית וְתַכְלֵת בְּשִׁלְמוּתָהּ,

וְכִשְׁמֵ שְׂזַנְכֵינוּ לְחַדוֹשׁ הַתְּכַלֵּת בְּצִיצִית כֵּן נִזְכֶּה בְּמַהֲרָה לְחַדוֹשׁ עֲבוֹדַת הַכּוֹהֲנִים לְבוּשֵׁי תְּכַלֵּת,

אָמֵן סְלָה.

וַיְהִי נֶעֱמַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה רְדִינּוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנֵנָה:

[בְּרַצוֹנֵי לְפִטוֹר בְּבִרְכָה זוֹ, גַם אֶת ה'טִלִּית קֶטַן הַעֲטוּיָה לְגוֹפֵי, וּבְבִרְכָה זוֹ תַחֲוֵל עַל כָּל מְשֻׁף לְבִישַׁת הַטִּלִּית, אֲדָה לְאַחַר הַסִּרְתָּהּ, אֲצַטְרַף לְבָרַךְ שׁוּב.]

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶה הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

[גַם הַנּוֹהֲגִים לְבָרַךְ "בְּצִיצִית" בְּשׂוֹא, בְּלְבִישַׁת טִלִּית מְצֻצָת בְּתַכְלֵת וְכַרְכּוֹ "בְּצִיצִית" בְּפִתְחָהּ, עַל פִּי דַעַת ה"לְבוּשׁ".]

מִהַיִּיקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהֵים וּבְגֵי אָדָם בְּצַל כְּנֶפֶסָה יְחַסְיוֹן:

רְרוּנוֹ מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ וְנִחַל עֲדֻגְיָה תִשְׁקָם:

כִּי-צִמְדָה מְקוֹר תִּיגִים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה-אֹר:

סדר עטיפת טלית בלי תכלת

ברכי נפשי אתי'ג' י"ג א-להי גדלת מאד הוד והדר לבשת:

עטה-אור פשולמה נוטה שמים פיריעה:

[לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, לינדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא.]

הריני מכון לעשות נחת רוח לבורא ותברך שמו,

ולהכריע את עצמי, ואת כל ישראל, ואת כל העולם לכף זכות.

והריני עומד להתעטף בטלית מציצת לקים מצנות ציצית, ככתוב בתורה:

"ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לזרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת",

וכדי שאזכור את כל מצוות ה' ואעשה אותן,

כמו שכתוב: "וראיתם אתו, וזכרתם את-כל-מצוות ה' ועשיתם אתם",

וכדי שאזכור את אדון העולם ואהבתו הנצחית לעמו,

כשהציץ על בתי אבותינו במצרים להצילם בכלותו כל בכורי מצרים,

וכשקרע לנו את ים סוף וכלה בתוכו כל חיל מצרים,

כנרמז בכתוב: "למען תזכרו..."

אני י"ג א-להיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לא-להים אני י"ג א-להיכם".

ואקדש כל איברי ומחשבותי לעשות רצון בוראי,

כמו שכתוב: "למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לא-להיכם".

וכשם שאני מתעטף בציצית, כן מתעטף נשמתו ורמ"ח איבריה ושם"ה גידיה באור הציצית העולה מרז"ג.

וכשם שאני מתפסח בטלית מציצת בעולם הזה, כך אזכה לחלוקא דרבנן ולטלית נאה לעולם הבא כגון עדן.

ועל ידי מצנות ציצית, ינצלו גופי, נפשי, רוחי, נשמתו ותפילתי מן החיצונים,

והטלית תפרוש כנפיה עליהם, ותצילם "כנפשו יעיר קצו על-גונגליו ורחף".

ועתה, בעוונותינו הרבים, לא זכינו לקים המצוה בשלמותה,

אבל גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ואנו משתוקקים לקים מצנות ציצית ותכלת.

יהי רצון מלפניך שתצטרף למעשה את רצוננו והשתוקקותנו,

ותהא תשובה מצנות ציצית לפניך כאלו קימתיה בלבן ובתכלת,

בכל פרטיה ודקדוקיה וכנוניתיה, ומרז"ג מצוות התלויות בה, אמן סלה.

ויהיו נעם י"ג א-להינו עלינו ומעשה רדינו כוננה עלינו ומעשה רדינו כוננהו:

[ברצוני לפטור בכרכה זו, גם את הטלית קטן העטויה לגופי, ובכרכה זו תחול על כל משך לבישת הטלית, אך לאסור הסרתה, אצטרף לכבוד שוב.]

ברוך אתה י"ג א-להינו מלך העולם,

אשר קדשנו במצוותיו וצונו להתעטף בציצית.

[כשלושב טלית בלי תכלת, יש נוהגים לברך "בציצית" בשוא.]

מה ייקר חסדך א-להים ובגני אדם בצל כנפיה יחסיו:

גרונו מדשו ביתך ונחל עדגיה משקם:

כייצמה מקור תנים באורך נראה-אור: